

enig med fru Pia Kjærsgaard i, at diskussionen jo ikke handler om Tvind, men det skyldes jo, at man her i Folketinget efter forretningsordenen skal debattere det, der er på dagsordenen.

Og det er et lovforslag, som hedder L 268, og det handler i næsten alle sine paragraffer om, at undervisningsministeren kan undlade, undervisningsministeren kan endvidere beslutte, undervisningsministeren kan endvidere tilbagekalde, undervisningsministeren kan endvidere tilbagekalde, undervisningsministeren osv.

Det er én stor bemyndigelseslov, og det er jo mærkeligt, at den minister, som vil have Folketinget til at vedtage en lov for at stoppe Tvind, gør det ved hjælp af en lov, som ikke indeholder andet end bemyndigelser til ham selv om bagefter administrativt at gå hjem og gøre det, han i dag ikke vil. Uanset at han har pligt til det.

Men jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard. Derfor håber jeg selvfølgelig også, at fru Pia Kjærsgaard vil støtte Fremskridtspartiet og andre i, at vi burde have fået en forespørgselsdebat, for så kunne vi have diskuteret Tvind og fået det stoppet, fået det stoppet nu og fået et ansvar placeret og fået sikret eleverne osv. osv. Det kan man ikke med ministerens lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Ja, det er også til hr. Frank Dahlgaard igen, og jeg kan altså ikke lade være med at føle, at hr. Frank Dahlgaard og Det Konservative Folkeparti åbenbart er blevet så blinde i denne sag, at de dropper alle retspolitiske overvejelser overhovedet og alene forsøger, om de sådan kan glide af ved at sige, at det er en usædvanlig sag.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at når hr. Dahlgaard snakker om, at det er ministerens ansvar, hvordan det her bliver håndteret, så er det ikke rigtigt. Lige nu, lige nu i dette øjeblik forsøges det at gøre det til hr. Frank Dahlgaards og mit ansvar.

Så derfor er det ikke korrekt, når man snakker om, at ansvaret er ministerens. Jo, det burde det være, men for øjeblikket er vi i gang med at flytte ansvaret væk fra ministeriet og flytte rigsrevisionsrapportens konklusioner, som jo både anklagede Tvindkoncernen og ministeriet, og dermed reelt lave en hvidvaskning af ministeriet.

Er det det, som hr. Frank Dahlgaard synes er så godt? Og så lidt mere: Hvad er det for noget, der er usædvanligt i denne sag? Det usædvanlige i den er, at man kan finde på at lave en lovgivning af den type.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Man skulle tro, det var Folketinget, der var under anklage i den her sag. Det er det efterhånden også blevet til.

Jeg synes, at fru Kirsten Jacobsens tidligere partifælle fru Pia Kjærsgaard sagde noget meget fornuftigt på denne her talerstol før, nemlig at vi ikke skal glemme, hvad det drejer sig om, og det var også det, som min ordførertale gik på først og fremmest.

Selvfølgelig er vi fra Det Konservative Folkepartis side betænkelige ved en singular lov. Det siger sig selv. En særlov. Det er noget, der ikke er hverdagskost, men det kan blive nødvendigt, hvis der er tale om en usædvanlig sag. Og så siger både hr. Jerup og fru Kirsten Jacobsen, at så usædvanlig er den vel heller ikke. Jo, det synes jeg heldigvis og gudskelov nok den er. Når over 30 skoler i ét stort koncernlignende foretagende systematisk snyder og tilraner sig offentlige midler år efter år, er det en usædvanlig sag og heldigvis for det. Derfor er det ikke unaturligt, at der må usædvanlige midler til.

Vi har været igennem overvejelser omkring fremgangsmåden i Det Konservative Folkeparti, og som sagt var jeg den første, der rejste det, da vi havde ordførerdebat, fordi det er betænkeligt. Men det holder sig efter vores vurdering og efter juridiske eksperter vurdering i Justitsministeriets lovkontor klart inden for grundlovens grænser. Det er juridisk forsvarligt, og det holder vi os til. Og vi holder os også til, at regeringen har et ansvar i denne sag, og det skal den ikke tørre af på Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror, at så godt som alle regeringer har et ansvar i denne sag – i hvert fald de, der har sidet i de senere år, mens Tvindkoncernen har eksisteret.

Men jeg ønsker fortsat bare, at tingene skal frem i lyset, hvad enten det er i en førstebehandling af et lovforslag eller i en forespørgselsdebat, som er rejst. Nu har jeg forstået, at det er SF, der har rejst den forespørgselsdebat, og at den også kommer til behandling i Folketingssalen snart. Og dér vil Dansk Folkeparti deltage fuldstændig helhjertet, ligesom vi forsøger at gøre i denne her debat. Og vi forsøger at få tingene til at dreje sig om det, de i virkeligheden burde dreje sig om, i stedet for en eller anden ophidset høj debat om juristeri og grundlov og retsopfattelse.